

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **F. D.**, nar. 11. 01. 1954, A., obchodné meno **F. D., O.**, miesto podnikania A., IČO: X., **o odvolaní konkurzného veriteľa Mgr. A. D.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5. januára 2011, č. k. 4K/71/1999 – 228, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5. januára 2011, č. k. 4K/71/1999 – 228 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty úpadcu **F. D.**, nar. 11. 01. 1954, A. (ďalej len úpadca).

V odôvodnení uviedol, že uznesením zo dňa 28. 04. 1999, č. k. 4K/71/1999-12 súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. I. L.. Správca konkurznej podstaty po speňažení majetku úpadcu predložil súdu dňa 16. 12. 2009 konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcu, ktorú súd uznesením zo dňa 26. 01. 2010, č. k. 4K/71/1999-192 schválil. Počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami, predstavuje sumu 103 387,85 eur. Odmena správcu predstavuje sumu 10 338,78 eur. V priebehu konkurzu bola správcovi vyplatená predbežná odmena v sume 4 315,21 eur, ostáva mu vyplatiť sumu 6 023,57 eur. Súd zároveň priznal správcovi náhradu výdavkov vo výške 3 467,40 eur. Ďalšie pohľadávky proti podstate tvoria náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu a predstavujú sumu 43 648,57 eur. Neuspokojenie veriteľky proti podstate Mgr. A. D. odôvodnil tým, že v konečnej správe o schválení ktorej súd rozhodoval vo výdavkovej časti v zozname veriteľov proti podstate je

konkrétne uvedená ja veriteľka Mgr. A. D. s tým, že jej uplatnený nárok v sume 44 633,339 eur sa neuspokojuje, pričom túto skutočnosť v zákonnej lehote nikto nenamietal. Vzhľadom na to že uznesenie o schválení konečnej správy, ktorým bol potvrdený právny stav, že veriteľka proti podstate Mgr. A. D. sa pre nedostatok finančných prostriedkov neuspokojuje nadobudol právoplatnosť dňa 20. 05. 2010, súd nemal inú možnosť ako v rozvrhovom uznesení rozhodnúť v súlade s konečnou správou a o tom, že veriteľka Mgr. A. D. sa so svojim nárok proti podstate neuspokojuje. Súd ďalej uviedol, že konkurzné konanie sa riadi právnym režimom ZKV v znení novely č. 12/1998 Zb. účinnej od 01. 02. 2008, nakoľko sa začalo dňa 01. 04. 1999. Ustanovenie § 31 ods. 1 ZKV účinného v čase začatia konania obsahuje výpočet pohľadávok, ktoré je možné uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania, čo závisí od skutočnosti, či správca konkurznej podstaty má dostatok finančných prostriedkov a či pohľadávku veriteľa uznáva. Nestanovuje však poradie, v ktorom je správca povinný pohľadávky proti podstate uspokojiť. Správca teda postupoval správne, keď pohľadávku veriteľa A. D. proti podstate uznal, avšak nemohol ju uspokojiť pre nedostatok finančných prostriedkov. Pre úplnosť súd dodal, že aj keby sa postupovalo podľa novely ZKV č. 238/200 Z. z. pohľadávka veriteľa Mgr. A. D. proti podstate by bola v zmysle § 31 ods. 6 ZKV zaradená až na poslednom mieste pod písmenom l/, ktorú aj v tomto prípade pre nedostatok finančných prostriedkov by nebolo možné uspokojiť. Na týchto právnych úvahách nemení nič ani skutočnosť, že medzičasom bolo rozhodnuté o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu s manželku s tým, že okrem iného žalovanej patrí pohľadávka vo výške 12 378 eur. V konkurznom konaní je právne bezvýznamné, či sa pohľadávka veriteľky proti podstate Mgr. A. D. neuspokojuje v rozsahu 44 633,339 eur, resp. 12 378 eur za situácie, kedy pre nedostatok finančných prostriedkov tohto veriteľa nie je možné vôbec uspokojiť. Súd ďalej uviedol, že týmto rozhodnutím, nie sú obmedzené práva veriteľky uplatňovať si svoje prípadné pohľadávky aj po zrušení konkurzu voči svojmu manželovi, pretože úpadcom v tomto konaní je F. D. ako fyzická osoba, ktorá ručí za svoje pohľadávky celým svojím majetkom a to bez ohľadu aj na prípadné zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV. Pohľadávka oddeleného veriteľa G. F., a. s., Bratislava bude uspokojená sumou 45 006,64 eur, z toho v priebehu konkurzu mu bolo vyplatených 13227,57 eur, ostáva mu vyplatiť 31 729,07 eur. Pohľadávky veriteľov I. a III. triedy neboli uplatnené. Pohľadávky veriteľov II. a IV. triedy z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebudú uspokojené.

Proti uvedenému uzneseniu podal konkurzná veriteľka Mgr. A. D. (ďalej len „konkurzná veriteľka“) odvolanie a žiadala aby ho odvolací súd zrušil a upravil v súlade

s reálnou skutočnosťou vyvolanou právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/197/2009-409.

Svoje odvolanie odôvodnila tým, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 04. 2010, č. k. 1Co/197/2009-409, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 05. 2010, súd rozhodol, že titulom vyporiadania BSM úpadcu a konkurzného veriteľa mu patrí ako žalovanému pohľadávka voči úpadcovi vo výške 12 378 eur, ktorá je pohľadávkou patriacou do konkurznej podstaty v konkurznom konaní voči úpadcom. Keďže účastníkom tohto konania bola aj správkyňa konkurznej podstaty JUDr. L., takéto rozhodnutie jej bolo doručené avšak pri predložení návrhu na rozvrh výťažku na túto skutočnosť neprihliadala a ani Krajský súd v Košiciach pri rozhodovaní napadnutím uznesením.

Krajský súd v Košiciach opätovne schválil uznesenie tak, že pohľadávka konkurznej veriteľka proti postate nebude uspokojená a to z dôvodu, že v konečnej správe, o schválení ktorej rozhodol súd vo výdavkovej časti v zozname veriteľov proti podstate bola uvedená ako veriteľka s uplatneným nárokov v sume 44 633,339 eur, pričom táto sa neuspokojuje. Z dôvodov, že v zákonnej lehote nikto proti takto schválenej konečnej správe nenamietal platí tento stav, a k neuspokojeniu mojej pohľadávky proti podstate nedošlo pre nedostatok finančných prostriedkov. Odvolateľka zastáva toho názoru, že s ohľadom na právoplatnosť rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 04. 2010, sp. zn. 1Co/197/2009, právoplatného dňa 28. 05. 2010 som v čase predloženia konečnej správy správkyňou konkurznej podstaty súdu nebola vlastníkom žiadnej pohľadávky proti podstate, keďže nebolo právoplatne skončené konanie o vyporiadaní BSM. Správkyňa nepostupovala správne a predložila súdu na schválenie dňa 16. 12. 2009 konečnú správu bez toho, aby bolo právoplatne skončené konanie o vyporiadaní BSM. Som toho názoru, že zákon neumožňuje pohľadávku proti podstate neuspokojiť ak uspokojuje pohľadávky oddelených veriteľov. Konkurzný veriteľov považuje napadnuté uznesenie za nesprávne, ako aj postup Krajského súdu v Košiciach pri schvaľovaní konečnej správy.

Správkyňa konkurznej podstaty sa k odvolaniu vyjadrila, tak že navrhuje potvrdiť rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako vecne správne a k nároku konkurzného veriteľa uviedla, že ten má možnosť si svoj neuspokojený nárok vymáhať od svojho manžela aj po ukončení konkurzu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania preskúmanie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, v ktorej rozhodol, že pohľadávka proti podstate konkurznej veriteľky Mgr. A. D. nebude uspokojená.

Podľa ust. § 30 ods. 1 zák. č. 328/1991 o konkurze a vyrovnaní po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

Podľa ust. § 31 ods. 1 zák. č. 328/1991 o konkurze a vyrovnaní nároky na vylúčenie veci z podstaty (§ 19 ods. 2), pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2), nároky na oddelené uspokojenie (§ 28), nároky podľa § 5 ods. 2, nároky podľa § 9b ods. 3 a pracovné nároky (§ 31 ods. 3) možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Iné nároky možno uspokojiť len podľa právoplatného rozvrhového uznesenia.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. 04. 1999, č. k. 4K 71/1999-12 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. I. L. / teraz P. – I. č. 235 spisu /, advokátka. Krajský súd v Košiciach schválil konečnú správu uznesením 4 K 71/1999–192 zo dňa 26. 01. 2010, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z uznesenia o schválení konečnej správy vyplýva, že konečná správa bola schválená tak, že pohľadávka veriteľa Mgr. A. D. v sume 44 633,339 Eur sa neuspokojuje. Proti uvedenému uzneseniu o schválení konečnej správy konkurzná veriteľka námietky nepodala. Z ustanovenia § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní je zrejmé, že súd vydá rozvrhové uznesenie až po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy, keďže uznesenie o schválení konečnej správy, je základom pre zistenie výšky výťažku zo speňažovania konkurznej podstaty. V danej veci nie je sporné, či rozvrhové uznesenie je v súlade s konečnou správou, ktorej správnosť na základe odvolania konkurznej veriteľky potvrdil uznesením aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zo žiadneho ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení novely č. 12/1998 Zb., ktorá sa na tento prípad vzťahuje, nevyplýva, že predloženie konečnej správy a následné vydanie rozvrhového uznesenia je podmienené ukončením rozdelenia

bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadcu. Postup prvostupňového súdu pri schvaľovaní konečnej správy a následne vydaní rozvrhového uznesenia bol teda správny. K námietke odvolateľa k nemožnosti neuspokojiť pohľadávky proti podstate ak sa uspokojujú oddelení veritelia odvolací súd uvádza, že oddelení veritelia sú preto oddelenými veriteľmi, pretože sa uspokojujú oddelene od ostatných veriteľov z výťažku predaja majetku, ku ktorému majú niektoré z práv na oddelené uspokojenie. Zároveň majú právo na uspokojenie svojej pohľadávky z výťažku predaja majetku, ku ktorému je právo na oddelené uspokojenie, kedykoľvek počas konkurzného konania. Kedykoľvek počas konania môžu byť uspokojené aj pohľadávky proti podstate, je však zrejmé že prednosť majú nároky na oddelené uspokojenie a zo žiadneho ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní nevyplýva, že v prípade ak sa uspokojujú oddelení veritelia nemôže dôjsť k situácii, že sa veritelia pohľadávok proti podstate neuspokoja. Z predložených dokladov je jednoznačné, že rozvrhové uznesenie je spracované v súlade s konečnou správou a nie je právny dôvod, ani na základe právoplatného rozhodnutia o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po vydaní uznesenia o schválení konečnej správy, rozvrhové uznesenie meniť alebo rušiť. Skutočnosť, že nedošlo k uspokojeniu uznanej pohľadávky z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, je zákonným dôvodom pre neuspokojenie i právom uplatnenej pohľadávky, preto sa odvolací súd stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 12. októbra 2011

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková